

การศึกษาเรื่อง “พัฒนาการของนโยบายการใช้สุนัขตำรวจในการปราบปรามอาชญากรรม ในกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ พ.ศ. 2497 จนถึงปัจจุบัน” ศึกษาเฉพาะปัจจัยเชิงบริบททางสังคมเท่านั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาปัจจัยเชิงบริบททางสังคมที่มีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาของนโยบายการใช้สุนัขตำรวจในการปราบปรามอาชญากรรมและนำเสนอโยบายการใช้สุนัขตำรวจที่เหมาะสมสำหรับอนาคต

ผลการศึกษาพบว่า นโยบายการใช้สุนัขตำรวจในการปราบปรามอาชญากรรม ในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2497-2519 มุ่งใช้สุนัขเพื่อสนับสนุนงานการออกตรวจพื้นที่และติดตามจับกุมคนร้ายปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดนโยบายได้แก่ เป็นครั้งแรกของกรมตำรวจที่จัดตั้งหน่วยสุนัขตำรวจขึ้นซึ่งไม่เคยมีมาก่อนส่วนนโยบายการใช้สุนัขตำรวจในการปราบปรามอาชญากรรมช่วง พ.ศ. 2520 ได้ขยายมาตรการ การใช้สุนัขช่วยปราบปรามยาเสพติดให้โทษ ปัจจัยที่มีผลในช่วงนี้ก็คือสภาพอาชญากรรมมีการแพร่ระบาดของยาเสพติดอย่างหนักหน่วง และนโยบายการใช้สุนัขปราบปรามอาชญากรรมตั้งแต่ พ.ศ. 2530 ได้เน้นมาตรการการป้องกันการค้าอวินาศกรรม การควบคุมฝูงชนรวมทั้งการใช้สุนัขดมกลิ่นค้นหาวัตถุระเบิด ปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มมาตรการก็คือกรมตำรวจมีนโยบายกำหนดเป้าหมายในการปราบปรามเพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับโครงสร้างสังคมไทยมีความแตกต่างระหว่างชนบทกับในเมืองในด้านความเป็นอยู่และวิถีชีวิตเป็นอย่างมากมีการอพยพเข้ามาทำงานในเมือง มีการชุมนุมเรียกร้องเพื่อประท้วงเรียกร้องให้รัฐบาลแก้ไขปัญหา เช่น มีอบมณฑลล้มล้าง เป็นต้น